

Reflections on the Tree

I. Expanding the Reach

בראשית פרק ב

(טז) ויצו יקוק אלקים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל:

(יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:

16 And the Lord commanded the man, saying: 'Of every tree of the garden you may certainly eat; **17** but of the tree of the knowledge of good and evil, you shall not eat of it; for in the day that you eat of it you shall certainly die.

תלמוד בבלי סנהדרין נו:

מנהני מילי? אמר רבי יוחנן: דאמר קרא, "ויצו ה' אלקים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל". **"ויצו"** – אלו הדינים, וכן הוא אומר: "כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו וגו'". **"ה'"** – זו ברכת השם, וכן הוא אומר: "ונקב שם ה' מות יומת". **"אלקים"** – זו עבודה זרה, וכן הוא אומר: "לא יהיה לך אלקים אחרים". **"על האדם"** – זו שפיכות דמים, וכן הוא אומר: "שפך דם האדם וגו'". **"לאמר"** – זו גילוי עריות, וכן הוא אומר: "לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר". **"מכל עץ הגן"** – ולא גזל. **"אכל תאכל"** – ולא אבר מן החי

From where are these things [derived]? Rabbi Yochanan said: For Scripture says: "And the Lord commanded the man, saying, 'From every tree of the garden you may surely eat.'" **"And He commanded"** (ויצו) — these are the laws [establishing courts]. And so it says: "For I have known him, to the end that he may command his children, etc." **"The Lord"** (ה') — this refers to the prohibition against blaspheming the Divine Name. And so it says: "And he who **blasphemes** the name of the Lord shall surely be put to death." **"God"** (אלקים) — this refers to **idolatry**. And so it says: "You shall have no other gods." **"Upon the man"** (על האדם) — this refers to **bloodshed**. And so it says: "Whoever sheds the blood of man, etc." **"Saying"** (לאמר) — this refers to **forbidden sexual relations**. And so it says: "Saying: If a man divorces his wife, and she leaves him and becomes another man's..." **"From every tree of the garden"** (מכל עץ הגן) — [this implies] **and not robbery**. **"You may surely eat"** (אכל תאכל) — [this implies] **and not a limb taken from a living animal**.

- What set of laws does Rabbi Yochanan find imbedded in this first commandment?
- What is his motivation and what does this set of laws teach us about our relationship with "the other?"

II. Unraveling the Struggle הדעת טוב ורע

- (רמבם) אמת ושקר vs טוב ורע

III. A (Deliberate?) Miscommunication

A. In the Garden

בראשית פרק ב

(טז) ויצו יקוק אלקים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל:

(יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:

16 And Hashem God commanded the man, saying: 'Of every tree of the garden you may certainly eat; 17 but of the tree of the knowledge of good and evil, you shall not eat of it; for in the day that you eat of it you shall certainly die.

בראשית פרק ג

(א) והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלקים ויאמר אל־האשה אֶפֶּ

כִּי־אמר אלקים לא תאכלו מכל עץ הגן

(ב) ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל:

(ג) ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלקים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו:

(ד) ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו... ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתו

(ה) כי ידע אלקים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלקים ידעי טוב ורע

(ו) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח

מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל

(1) Now the serpent was the shrewdest of all the wild beasts that the השם אלקים had made. It said to the woman, "Did God really say, 'You shall not eat of any tree of the garden'?"

(2) The woman said to the serpent, "We may eat of the fruit of the trees of the garden.

(3) But concerning the fruit of the tree that is in the midst of the garden, God has said, "You shall not eat of it, and you shall not touch it, lest you die."

(4) The serpent said to the woman, "You shall surely not die."

(5) "For God knows that on the day you eat of it, your eyes will be opened, and you will be like divine beings, knowing good and evil."

(ו) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל

(6) And the woman saw that the tree was good for food, that it was a delight to the eyes, and that the tree was desirable as a source of wisdom, she took of its fruit and ate. She also gave some to her husband who was with her, and he ate.

B. Perpetuating/Perfecting the Problem

בראשית פרק ד

(ד) והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יקוק אל הבל ואל מנחתו:

(ה) ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו:

(ו) ויאמר יקוק אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך:

(ז) הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו:

(ח) ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו:

(4) And Abel, for his part, brought from the firstborn of his flock and from their choicest portions. And the LORD looked favorably upon Abel and his offering.

(5) But upon Cain and his offering He did not look favorably. Cain became very angry, and his face fell.

(6) And the LORD said to Cain, "Why are you angry, and why has your face fallen?"

(7) Is it not true that if you do well, you will be uplifted? But if you do not do well, sin crouches at the door; its desire is toward you, but you can master it."

(8) And Cain said to Abel his brother. And it was when they were in the field, and Cain rose up against Abel his brother and killed him.

C. At Sinai

שמות פרק ב

(ד) וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: (טו) ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלקים פן נמות:

14 And all the people saw the thunder, and the flames, and sound of the shofar, and the mountain smoking; and they saw and trembled and stood

from afar. **15** And they said to Moshe: 'You speak to us, and we will hear; and let God not speak to us, lest we die.'

שמות פרק לג

(א) וידבר יקוק אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה:
 (ב) ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסִי:
 (ג) אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך:
 (ד) וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו:
 (ה) ויאמר יקוק אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך:
 (ו) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב:

1 And Hashem spoke to Moshe: 'go, ascend from here, you and the people whom you brought up out of the land of Egypt, to the land of which I swore to Avraham, to Yitzchak, and to Yaakov, saying: to your offspring will I give it -- **2** and I will send before you an angel; and I will drive out the Canaanite, the Amorite, and the Hittite, and the Perizzite, the Hivite, and the Jebusite--
3 To a land flowing with milk and honey; for I will not go up in your midst; for you are a stiffnecked people; lest I consume you on the way.' **4** And when the people heard these evil tidings, they mourned; and no one
donned his ornaments.